Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ.
Стаття 5 Конституції України

№33 (49)

Наша ГРОМАДА

П'ЯТНИЦЯ,
17 серпня ’18

Зі святом, пасічники!

Мало який продукт може позмагатися з медом за його корисністю для людини. Цю його властивість помітили ще тисячі років тому і використовують як для поновлення сил, так і лікування багатьох хвороб завдяки вмісту в ньому глюкози і фруктози та здатності повністю засвоюватися нашим організмом. Не випадково виробництву меду у всі часи надавалося важливе значення. Сьогодні в Україні бджільництво – це одна з основних сільськогосподарських галузей, кожна сьома тонна меду, поставлена на світовий ринок, – українська. До речі, у десяти країнах Європи споживають мед, який надходить з Могутнього нашого району.

Враховуючи внесок, що його роблять пасічники у розвиток економіки нашої країни, 1997 року було засновано їхнє свято – День пасічника, яке відзначається 19 серпня. Цього ж дня християни відзначають Преображення Господнє, яке в народі називають Яблучним Спасом. За традицією в церквах освячують яблука та мед, а також вулики, щоб бджоли добре перезимували.

Пенсіонери отримають допомогу

До Дня незалежності пенсіонери Катеринівської об'єднаної територіальної громади отримають по 200 гривень допомоги.

Про це газеті повідомила катеринівський сільський голова Тетяна Терещенко. За її словами, кошти будуть виділені з бюджету громади в рамках програми «Ветеран», затвердженої депутатами. Процедура виплати допомоги передбачає написання пенсіонером відповідної заяви.

Продовжено прийом в заклади профтехосвіти

До 1 жовтня заклади профосвіти можуть проводити додатковий прийом вступників на місця регіонального та державного замовлення.

Про це йдеться в листі Міністерства освіти і науки, який був надісланий департаментам (управлінням) освіти і науки обласних державних адміністрацій. «Для забезпечення рівного права громадян на здобуття професійної (професійно-технічної) освіти відповідно до своїх здібностей і нахилів та використання закладами професійної (професійно-технічної) освіти регіонального та/або державного замовлення Міністерство продовжує прийом громадян на навчання до закладів ПТО на 2018/2019 навчальний рік до 1 жовтня 2018 року», – йдеться у листі.

МОН також нагадує, що відповідно до Типових правил прийому до закладів ПТО, зарахування учнів на бюджет здійснюється в межах ліцензованого обсягу.

Заблокують тимчасово

22 серпня «Альфа банк» тимчасово заблокує обслуговування своїх платіжних карт через перехід на новий процесинговий центр. Картками не вдасться розрахуватися через платіжний термінал за товари і послуги та зняти готівку в банкоматі. Крім того, з 9 ранку 22 серпня також буде неможливо перерахувати кошти на іншу карту і скористатися системою інтернет-банкінгу «My Alfa-Bank» і мобільним додатком «Alfa-Mobile Ukraine». Також, протягом 21 і 22 серпня клієнти «Альфи» не зможуть встановлювати і змінювати PIN-коди на своїй карті.

Про це повідомляє прес-служба банку.

... і навіть ковдри з матрацом

Міністерство соціальної політики визначило деталізований перелік дитячих товарів загальною вартістю до 5000 грн, що входитимуть у «пакунок малюка», який з 1 вересня отримуватиме кожна родина при народженні дитини.

Серед них 25 необхідних речей для новонароджених:

• підгузки одноразові для новонароджених, від 2 до 5 кг, не менше 94 штук в упаковці

• серветки вологі одноразові для дітей від 0 років, гіпоалергенні, РН-нейтральні, без запаху, не менше 56 штук в упаковці

• пелюшка ситцева; розмір 80х95 см (допускається зміна розмірів +/-10 %); • пелюшка фланелева; 90х110 см (допускається зміна розмірів +/-10 %); • пелюшка муслінова; 70х70 см (допускається зміна розмірів +/-10 %); • пелюшка багаторазова вологостійка; 60х80 см (допускається зміна розмірів +/-10 %)

• шапочка, 100% бавовна; розмір 0 – 3 місяці; • шапочка, 100% бавовна; розмір 3 – 6 місяців

• боді з коротким рукавом; розмір 50 – 56 см, 56 – 58 см; • боді з довгим рукавом, трикотаж, 100% бавовна; розмір 50 - 56 см, 56 – 58 см

• штани-повзунки із закритими носочками, 100% бавовна; розмір 50 – 56 см, 56 – 58 см; • чоловічки з довгим рукавом та штанцями; розмір 50 – 56 см; 56 – 58 см; • шкарпетки, частка бавовни у виробі не менше 90 відсотків; розмір 0 – 3 місяці

• термометр для води; • термометр для тіла електронний, з гумовим наконечником

• ножиці манікюрні дитячі з тупими наконечниками (безпечні), з нержавіючої медичної сталі

• прокладки для лактації, не менше 60 штук в упаковці

• ковдра тепла/демісезонна, наповнювач – 100% бавовна, зовнішня тканина – також 100% бавовна; 90х120 см (допускається зміна розмірів +/-10%); • плед-ковдра, 100% трикотаж, бавовна; 60х80 см (допускається зміна розмірів +/-10 %)

Закінчення на стор. **2**

«Працюєш – то й маєш»

Ярослав Огаль на катеринівському руднику вогнетривких глин – з 1987 року. Починав слюсарем, згодом перейшов у водії. Коли підприємство мало БєлАЗи – працював на одному з них. Нині Ярослав – на самоскиді «Bell» (ці велетні, виготовлені у ПАР, – дуже ефективна і надійна техніка, її у ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» довіряють найсумліннішим водіям).

– Працювати на цьому самоскиді – комфортно, – запевнив кореспондента «Нашої громади» Ярослав Огаль, на кілька хвилин залишивши кабіну. – Машина – з кондиціонером, не відчуваєш ні спеки, ні пилу, ні шуму. Роботою я задоволений. Платять добре. Тут так: працюєш – то й маєш...

Знаючи, що у водіїв, які трудяться в кар'єрі, цінується кожна хвилина, автор цих рядків не став затримувати Ярослава Огаля довгими розпитуваннями і побажав йому нових звершень на роботі і гарного відпочинку між змінами.

Віктор ІВАНЕНКО

До Дня незалежності

Триває підготовка до головного державного свята України – Дня незалежності. Як повідомили газеті у відділі освіти та культури сільської ради, святкові заходи в об’єднаній територіальній громаді проходитимуть два дні поспіль. Так, о 18 годині 23 серпня в Катеринівці («Нижній парк») відбудеться урочистий концерт за участі рок-гурту «Los Colorados». Того ж вечора, о 20 годині, урочистий концерт переглянуть і жителі Олексіївки та прилеглих сіл в Олексіївському Будинку культури. Наступного дня концерти, присвячені Дню незалежності, пройдуть в Обознівці (початок о 19.00 год.) та Володимирівці (початок о 20.00 год.) Організатори запрошують усіх місцевих жителів та гостей разом відзначити свято.

Призначено керівників

«Наша громада» вже повідомляла, що комісія з проведення конкурсу на заміщення посади директора новоутвореного навчального закладу – ліцею «Нова школа» визнала переможцем Ольгу Буряк, яка працювала вчителькою в колишній уже Катеринівській середній школі. 13 серпня депутати Катеринівської сільської ради погодилися з її кандидатурою і призначили керівником.

Наступного дня було підбито результати ще одного конкурсу – на посаду директора Центру культури і дозвілля Катеринівської сільської ради. Участь у змаганні побажали взяти два претенденти. Обох їх було допущено до участі у конкурсі. Претенденти, як і передбачено положенням про конкурс, представили комісії своє бачення розвитку центру культури і дозвілля на один та п’ять років.

За підсумками обговорення комісія визначила переможця конкурсу Марину Профатило, яка й до цього очолювала заклад та зарекомендувала себе відданим справі працівником.

За підтримки гірників

ПАТ «Кіровоградське рудоуправління» продовжує виділяти частину своїх прибутків на потреби громади, тим самим даючи приклад іншим підприємствам і підприємцям, які діють на території Катеринівської ОТГ.

От і нещодавно «Кіровоградське рудоуправління» за власний кошт замінило дорожні бордюри у центрі Катеринівки. Село після цього погарнішало іще!

Тим часом це підприємство оплачує роботу спеціалістів, які виконують внутрішній ремонт приміщення катеринівської школи (точніше, катеринівського підрозділу новоутвореного ліцею «Нова школа»). Завдання ремонтників – деякі стіни коридорів «обшити» «вагонкою», деякі – пофарбувати акриловою фарбою, змонтувати підвісні стелі, покласти на підлогу керамічну плитку.

Про те, що силами і за кошт «Кіровоградського рудоуправління» цього літа пофарбовано фасад цієї школи, «Наша громада» уже повідомляла.

Віктор ІВАНЕНКО

Децентралізація в дії

Відколи ОТГ – порядку більше

Такий висновок напрошується за результатами зустрічей кореспондента «Нашої громади» з деякими жителями Обознівки та Катеринівки. Цікавило їхнє ставлення до роботи новообраної ради, коли їм було краще – до об'єднання чи тепер, змінилося їхнє життя після об'єднання чи ні, і якщо змінилося, то в який бік, тощо. Співрозмовники спеціально не добиралися, не було й попередніх домовленостей по телефону (це вони самі можуть засвідчити), тим ціннішими є їхні думки, до яких варто прислухатися для поліпшення стану справ у громаді.

Знайти співрозмовників у селі в полуденну спеку можна в магазині. Так думалося, але у «Мінералі», окрім продавчині **Олени Дмитренко**, всього один покупець. Почувши, що я з «Нашої громади», чоловік пенсійного віку робить комплімент газеті: він всю її перечитує, але інтерв'ю радить взяти… в пані Олени:

– Вона на всі ваші запитання відповість.

Олена Дмитренко в Обознівці з 2005 року – переїхали сім'єю сюди з Олександрівського району – тож знає, як було раніше. Каже, на перших порах навіть жалкували, що вибрали це село. В негоду по їхній вулиці (Маяковського) ні проїхати, ні пройти не можна було – багнюка по коліна, а вночі ще й темно. Поступово умови життя поліпшувалися: підвели газ, дороги відремонтували, вуличне освітлення встановили, пробурили нові свердловини і тепер подається дуже якісна вода, до слова, безкоштовно.

– Зрозуміло, що всі ці блага створювалися не за один рік, – продовжує жінка, – але те, що робиться для людей після об'єднання сільських громад в одну, спонукає вірити, що буде ще краще. Зараз більше порядку. Мене як багатодітну матір, наприклад, влаштовує те, що тепер не потрібно нічого докуповувати ні в школу, ні в дитсадок, там усе є для навчання дітей. Особливо мене тішить дитсадок – там і працівники совісні, і умови дуже гарні, і годують діток смачно.

Задоволена пані Олена і тим, як працює нова сільська рада – з яким питанням не звернешся до її працівників, уважно поставляться до його вирішення. Ось чому вона й радить односельчанам «не користуватися чутками, не шептатися по закутках, а йти до сільради, коли виникає проблема».

Поліна Маркідова не тільки надає обознівцям першу медичну допомогу, вона ще й виконує роль такого собі порадника-розрадника. Її вона заслужила більш як півстолітньою самовідданою працею в місцевому фельдшерсько-акушерському пункті.

До неї звертаються з різними життєвими ситуаціями, тож настрої людей знає чи не найкраще в селі. Скажімо, старі люди повільно звикають до того, що сільської ради в Обознівці більше немає, що зі своїми питаннями їм треба добиратися в Катеринівку.

– Спочатку дехто навіть обурювався, – каже Поліна Вікторівна, – але невдовзі переконався, що ніякої трагедії в цьому немає, бо налагоджено автобусне сполучення з Катеринівкою.

За її словами, обознівці не відчувають себе обділеними, адже тут діють ФАП, клуб, поштове відділення, дітей до школи та дитсадка возять автобусом, село забезпечене водою, його вулиці освітлюються в нічний час.

– Але люди хочуть трохи більше знати про плани влади – що буде робитися в селі в нинішньому році, в наступному, – продовжує жінка. – Багато в них запитань і загальнодержавного масштабу – чи підвищуватимуться пенсії, чи нараховуватиметься субсидія, чи дорожчатиме газ, електроенергія тощо.

Її пропозиція – подумати, як краще інформувати людей, бо це знімає внутрішню напругу, а відтак і поліпшує здоров'я.

З катеринівцем **Юрієм Калініним** ми зустрілися на автобусній зупинці – чекав на дружину, яка мала приїхати з міста. Ділитися думками про перші вісім місяців ОТГ погодився за умови, що я його не фотографуватиму. Я й не наполягав.

Про себе він розповів коротко: працював усюди, найдовше на складі готової продукції рудника – був і вантажником, і бригадиром, нині на пенсії.

– Гірше не стало, це однозначно, – сказав. – Подивіться, як усюди чисто, який порядок. І автобуси їздять нові, а не брудні маршрутки, в які соромно було заходити.

Йому подобається, що все вирішується на місці, що не треба звертатися в район, що «немає боргів і працівники вчасно отримують заробітну плату».

– І так не тільки в Катеринівці, – продовжує мій співрозмовник. – Візьміть Володимирівку – якби не об'єдналися в одну громаду, коли б там змогли відновити дитсадок, відремонтувати лікарську амбулаторію? Звідки я про це знаю? Там мої знайомі працювали – рудник їх туди посилав. А те, що бур'яни всюди вздовж дороги цього року покосили, то я й сам бачу.

Позитивної думки про життя в об'єднаній територіальній громаді й **Ганна Черненко**, ще одна мешканка Катеринівки. Вона теж уже на пенсії, і головна її турбота – внучка Іринка. А оскільки та відвідує дитсадок, то й робить свої висновки пані Ганна по тому, як він працює.

– Чесно кажучи, кращих умов і не побажаєш, і платимо щомісяця всього 150 гривень – це в кілька разів менше, ніж в обласному центрі люди платять.

Вона розуміє, що катеринівцям трохи зручніше – сільрада близько, але не вважає, що жителі інших сіл зовсім відірвані. По-перше, з інших сіл до Катеринівки ходить автобус, по-друге, є виконуючі обов'язків старост і до них можна звертатися зі своїми проблемами.

На цьому й поставимо поки що крапку. Хтось із читачів може дорікнути: мало критики, пропозицій висловлено опитаними. Але вони можуть виправити цей недолік, написавши листа до редакції або ж зателефонувавши авторові за номером: 099 27 58 729. Єдина умова – і пропозиції і критика мають бути конструктивними.

І насамкінець. Усі, з ким випало того дня спілкуватися, більшість добрих справ пов'язували з генеральним директором ПАТ «Кіровоградське рудоуправління», членом виконкому Катеринівської сільської ради Володимиром Кухтою. Треба думати, приклад служіння громаді Володимира Валентиновича їх і захоплює і надихає. Підставляти плече громаді, допомагати їй і словом і ділом – обов'язок кожного її жителя.

Сергій ЧОРНИЙ

Варто знати

Як виписати людину з житла

Як зняти з реєстрації у своєму житлі іншу людину? Існує два шляхи вирішення цього питання: позасудовий та судовий.

Якщо людина згодна на зняття її з реєстрації у вашому житлі, вона повинна подати відповідну заяву до органу реєстрації сільської, селищної або міської ради за місцезнаходженням житла (з 2016 року вирішення цих питань – у компетенції органів місцевого самоврядування).

Зняття з реєстрації може бути здійснене одночасно з реєстрацією нового місця проживання. У такому випадку людині необхідно звернутись до органу реєстрації за місцезнаходженням житла, в якому вона бажає зареєструватися. Адміністративний збір сплачується за одну послугу (а не окремо за зняття з реєстрації місця проживання та реєстрацію місця проживання в іншому житловому приміщенні).

Якщо особа, яка не є членом вашої сім'ї, не погоджується на добровільне зняття з реєстрації місця проживання, ви як власник житла можете звернутись до органу реєстрації із відповідною заявою та документами, які підтверджують, що саме ви є власником житлового приміщення. Ці документи слугують підставою для зняття особи з реєстрації місця проживання.

Слід пам'ятати, що особа, яку без її згоди знято з реєстрації місця проживання, може оскаржити це рішення в суді.

Інший шлях вирішення цього питання – судовий.

Розглянемо дві ситуації.

Ситуація 1. Особа, яку ви як власник майна бажаєте позбавити права користування житловим приміщенням (зняти з реєстрації), є членом вашої сім'ї.

Таку особу може бути позбавлено права на користування житлом, якщо вона не проживає у цьому житлі без поважних причин понад рік. У такому разі ви як власник житла після закінчення цього строку маєте право звернутися до суду з позовом про визнання особи такою, що втратила право на користування житлом та підлягає зняттю з реєстрації.

Ситуація 2. Особа, яку ви як власник житла бажаєте позбавити права на користування житловим приміщенням, не є членом вашої сім'ї.

У такому разі ви в будь-який час може звернутися до суду з позовом про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим приміщенням та підлягає зняттю з реєстрації.

Суди, задовольняючи такі позови, посилаються на Цивільний кодекс України, стаття 391 якого гласить, що «власник майна має право вимагати усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпоряджання своїм майном».

Після набрання таким судовим рішенням законної сили вам як власнику житла необхідно звернутись з відповідною заявою до органу реєстрації за місцезнаходженням житла.

...і навіть ковдри з матрацом

Закінчення. Початок на стор.1

• матрац, склад за міжнародними нормами; 42х70 см. Розмір матраца (периметр) має збігатися з периметром дна коробки

• рушник махровий для купання з кутиком; розмір 100х100 см (допускається зміна розмірів +/-10 %), вироблений з натурального матеріалу

• іграшка-брязкальце розвиваюча, виготовлена із пластику із сертифікатом, що дозволяє використання дитячих іграшок, без дрібних деталей

• крем із вмістом ланоліну 100%; • рідке мило-шампунь дитяче з дозатором, універсальне, від 0 років, без парабенів, гіпоалергенне, без запаху, 500 мл

Пакунок також міститиме інформаційні матеріали, що допоможуть батькам у питаннях найкращого догляду за дитиною. Весь комплект має бути упакований в коробку з міцного картону, розмір 43×70×27 см. Пакунок малюка видаватиметься по одному на кожну дитину при виписці з пологового. Отримати його зможуть мати, батько, родичі або патронатний вихователь новонародженої дитини.

Як підготуватися до школи

Шпаргалка для батьків

Міністерство охорони здоров'я України розпочало інформаційну кампанію «До школи», мета якої – пояснити учням, їхнім батькам і вчителям, як підготуватись до 1 вересня.

Насамперед МОЗ радить батькам вибрати лікаря для дитини, підписати декларацію з ним. Варто, щоб дитина пройшла профілактичний медогляд перед школою. Лікар за необхідності направить дитину на вакцинацію, видасть необхідну для школи довідку. У довідці лікар вкаже групу для занять фізичною культурою.

Усі послуги педіатра чи сімейного лікаря оплачує Національна служба здоров'я.

Календар профілактичних щеплень визначає найоптимальніший час уведення вакцин для найефективнішого захисту дітей від інфекційних хвороб, тому надзвичайно важливо, щоб дитина отримувала свої щеплення вчасно. Перед навчальним роком слід зробити усі пропущені щеплення.

Усі вакцини, передбачені Національним календарем щеплень, купуються за кошти державного бюджету, тобто для дітей є безплатними. Це вакцини від 10 інфекційних хвороб:

гепатиту В, туберкульозу, кору, паротиту, краснухи, дифтерії, правця, кашлюку, поліомієліту і хіб-інфекції. Усі вакцини, необхідні для імунізації згідно з Календарем щеплень, в країні є.

Також МОЗ нагадує про вимоги до шкільного одягу та приладдя. Наприклад, безпечний шкільний портфель важить не більше кілограма, оснащений ортопедичною спинкою і світловідбивними елементами.

Загальна вага підручників із розрахунку на один навчальний день у комплекті з приладдям, без врахування ваги ранця, не має перевищувати: для учнів I – II класів – 1,5 – 2 кг; для учнів III–IV класів – 2 – 2,3 кг; для учнів V–VI класів – 2,3 – 3 кг; для учнів VII – VIII класів – 3 – 3,5 кг; для учнів IX – XII класів – 3,5 – 4,5 кг.

Тканина шкільної форми має містити щонайменше 50 відсотків натуральних волокон, а блузки і сорочки для дітей молодших і середніх класів мають бути цілком натуральними. Шкільна форма має не обмежувати рухи дитини та забезпечувати тепловий комфорт організму відповідно до сезону.

Крім того, МОЗ радить батькам привчати дітей до гігієни. Мити руки перед їдою і після туалету – найпростіше правило, яке захистить дитину від багатьох хвороб.

Минуле

Рятувалися від голоду, боролися з ховрахами, намагалися чинити опір радянській владі

У 1920-х роках в Єлисаветграді видавалася газета «Червоний шлях» (чимало номерів – під заголовком «Красный путь») – орган повітових виконкому, комітету ВКП(б)У та ради профспілок. Наприклад, у 1922 році вона багато писала про боротьбу з епідемією холери, з голодом, з ховрахами, з вошами.

«Голод в Обозновке дает себя чувствовать»

Що стосується голоду початку 1920-х років, цю гуманітарну катастрофу, як тепер знаємо, спричинили не тільки неврожаї, а й безвідповідальні експерименти більшовиків у сфері виробничих відносин, невиправдано великі обсяги експорту зерна. Ясна річ, про всі причини голоду «Червоний шлях» не розповідав. Зате він активно інформував про кампанію з конфіскації церковних цінностей, метою якої було оголошено порятунок голодуючих.

Час від часу публікувалися місцеві новини на тему голоду. Наприклад, у газеті за 20 квітня надруковано замітку, де описано справи в Обознівці. Повідомлено: «озимина в хорошем состоянии»,«виды на урожай очень хорошие», але «голод в Обозновке дает себя чувствовать» («было несколько случаев голодной смерти», хоча «в общем благосостояние несколько выше, чем в других деревнях», «на многих хатах уцелели соломенные крыши – признак того, что для скота корм еще имеется»).

Мерли з голоду тоді і в Єлисаветграді. «В городской больнице почти ежедневно умирают 10 – 15 человек, – повідомив «ЧШ» у випуску за 27 квітня. – Трупами завалена мертвецкая. Для их вывезения нет транспортной силы, так как все лошади издохли. Поэтому хоронят умерших в общей яме».

Повідомляється у тодішніх випусках «ЧШ» і про допомогу, яку надавали голодуючим радянським громадянам американці, зокрема АРА (Американська адміністрація допомоги). До речі, про АРА. Ця організація поставляла в Росію гуманітарну допомогу із серпня 1921 року, рятуючи від голоду сотні тисяч людей, в тому числі жителів Поволжя. В Україну гуманітарні вантажі з Америки не йшли аж до березня 1922-го, бо місцевий уряд ще не визнавав південні губернії такими, що потерпають від голоду. Але про ці подробиці «Червоний шлях» не розповідав. Зате газета застерігала голодних читачів, щоб вони не їли абрикосної макухи (мабуть, з подрібнених абрикосових кісточок). Пояснювалося, що у такій макусі – великий вміст цианістого калію, смертельної отрути.

Знищення ховрахів, як і вилучення церковних цінностей, належало до завдань державної ваги. У «ЧШ» за 10 квітня опубліковано постанову повітового виконкому, якою затверджено такі методи боротьби з цими гризунами: «рассыпание отравленной пшеницы», «заливание нор горячей и холодной водой», «ловля капканами».

Заклики «к борьбе с вшивостью» вживалися на сторінках газети у зв'язку з тяжким станом червоноармійців. Називалися Єлисаветградський гарнізон та Н-ська дивізія, теж, мабуть, дислокована в Єлисаветградському повіті. Цілком можливо, це були саме ті війська, які Ленін розпорядився ввести у волості, котрі ухилялися від продподатку. В Україні тоді розмістилися сотні тисяч червоноармійців, вони стягували продподаток і самі жили за рахунок селян.

У Грузькому – комсомол, у Благодатній-Іванівці – хата-читальня

У першій половині березня 1922-го «Червоний шлях» закликав гідно відзначити День Паризької комуни (це свято запроваджене на знак першої успішної спроби робітників захопити владу). У газеті підкреслювалося, що радянська Росія – спадкоємиця Паризької комуни 1871 року. Можна не сумніватися, відзначили це свято і грузьківські комсомольці (про утворення там такої організації – з 11 юнаків і дівчини – «ЧШ» повідомив ще у січні 1922-го). Мабуть, не забули про День Паризької комуни і в Благодатній-Іванівці (тепер Івано-Благодатне) Грузьківської волості, де вже діяли хата-читальня та драмгурток (повідомлення про їх створення – у номері газети за 23 лютого).

У квітні – травні цього року чи не в кожному номері газети публікувалася інформація про Генуезьку конференцію. (Це була міжнародна зустріч з економічних та фінансових питань, у ній брали участь представники 29 країн. Західні держави вимагали від радянської Росії повернути майно їхніх компаній, націоналізоване більшовиками. Радянський уряд вимагав компенсацій шкоди, заподіяної іноземною інтервенцією. Ці вимоги не було задоволено, переговори зайшли в глухий кут, але на них намітилися дружні стосунки радянської держави і Німеччини.)

Конфіскація майна, хліба та ременту в с. Удачне Гришинського району на Донеччині. Фото М.М. Желєзняка

«Граждане Осыковатой способствуют развитию бандитизма»

Друкував «Червоний шлях» і кримінальну хроніку. У випуску за 14 березня опубліковано замітку «о налете на предкомтруда Грузчанской волости». Ідеться про те, як «трое бандитов под видом красноармейцев» уночі вдерлися до помешкання радянського службовця і відібрали у нього посвідчення та 5 пудів пшениці.

У номері за 11 квітня повідомлено про вбивство неподалік залізниці у Грузьківській волості волосного продінспектора. Сталося це, згідно із газетною заміткою, за таких обставин. Троє озброєних незнайомців перестріли підводу з трьома чоловіками, зажадали документів. Дізнавшись, що один з підводи, – волосний продінспектор, вбили його, інших відпустили.

Зрозуміло, «ЧШ» не зазначив, що діяльність самих продінспекторів нагадувала бандитизм. Вони стягували продподаток, який радвлада запровадила, намагаючись вивести країну з кризи за рахунок селянства. Продподаток стягували за класовим принципом: біднота звільнялася від нього, найбільше платили заможні селяни.

5 лютого «ЧШ» надрукував замітку «Угрозыск не дремлет», де йдеться про розкриття звірячого вбивства подружжя Андрія Кравченка і Єлизавети Нікітіної, жителів Катеринівки Лелеківської волості. Повідомлено, що вбивцями виявилися троє міських молодиків, курсантів кавалерійських курсів, що у них виявлено частину награбованого у катеринівців. Вартість награбованого названо таку – 30 мільйонів рублів. Але це не були великі гроші, бо примірник «Червоного шляху» коштував 1500 рублів. (Інфляція!)

Трохи раніше, у січні, газета опублікувала інформацію о «налете банды на с. Осыковатую». Повідомлено, що вбито інструктора повітпарткому, який віз 129 пудів зерна (очевидно, реквізованого у селян) до райпродкому. У цій же інформації зазначається, що «граждане Осыковатой способствуют развитию бандитизма» і що через це Володимирівський волревком постановив: «изъять из села Осыкуватой 15 человек заложников, которых направить в Елисаветградскую УЧК как злостных врагов Советской власти».

Віктор КРУПСЬКИЙ

Про це писала «Зоря комунізму»

Секретна служба Миколи

У радянські часи казали, що всі професії почесні. Але деякі були почесніші, ніж решта. До престижних відносилася і військова професія. Тому у редакції районки, дізнавшись, що Микола Данов, курсант військового училища, прибув у рідне Грузьке у відпустку, написали про нього невеличку замітку («Микола буде офіцером», газета за 18 березня 1975 року).

Наголошується, що Данов «навчається наполегливо, бо на озброєнні нашої армії – найсучасніша техніка, і, щоб добре нею керувати, потрібні міцні знання». У замітці не вказано ні училища, до якого вступив Микола, ні спеціальності, яку він вирішив здобути. Мабуть, так було треба.

Слово про стоматолога

«Працює у Володимирівській дільничній лікарні молодий лікар-стоматолог Анатолій Степанович Дворцов. Менше року трудиться він на цьому посту, але вже заслужив славу вмілого спеціаліста, чуйного до людей. До нього йдуть жителі Володимирівки, Могутнього та сусідніх з ними сіл. І для всіх у нього знайдеться ласкаве слово, завжди він своєчасно надасть медичну допомогу». Цю замітку за підписом «С. Огарева» опубліковано в районці за 5 квітня 1975 року.

«Працювати краще, ніж учора...»

В СРСР було заведено проводити соціалістичні змагання – як між різними підприємствами, так і між підрозділами одного й того ж. Змагалися трудящі за найкращі показники в роботі. Приурочували ці кампанії важливим датам. Наприклад, на початку 1975 року у Кіровоградському рудоуправлінні почалося змагання на честь 30-річчя перемоги над нацистською Німеччиною (тоді її називали фашистською). Про його хід написала «Зоря комунізму» у випуску за 12 квітня 1975 року. У статті «Змагання стало масовим» (автор – Борис Печеранський, секретар парторганізації рудоуправління) названо лідерів змагання – В. Коваленка, І. Федорова, П. Трибоя, П. Булгака, Г. Зарівняка, М. Гришина. «Гаслом трудівників став заклик партії: працювати сьогодні краще, ніж учора, а завтра – краще, ніж сьогодні», – підкреслюється в статті.

«Нікчемне зілля – геть з подвір'я»

Так називається стаття про боротьбу в районі з пияцтвом і самогоноварінням, опублікована в «Зорі комунізму» за 15 квітня 1975 року, автор – Василь Стояновський, начальник райвідділу міліції. Розповідається про сходки, проведені в селах району, на яких ішлося про згубну роль алкоголю. Зокрема, в статті детально описано такий захід у Грузькому. Названо прізвища грузьківських самогонників та пияків. Повідомляється, що деяких з них оштрафовано суддею прямо на сходці, а з деяких «взято слово, що вони надалі не ганьбитимуть добре ім'я колгоспника».

У світі цікавого

Шульгою бути непросто

13 серпня відзначають Всесвітній день шульги, започаткований в 1992 році. Шульгою називають людину, яка в активній діяльності використовує ліву руку. Ось декілька цікавих фактів про ліворуких людей.

У США в 1980 р. прокотилася хвиля масових акцій протесту. Причиною стало звільнення поліцейського-шульги Франкліна Вінборна. Він носив кобуру ліворуч, а статут вимагав носити її праворуч.

Вчені вважають, що шульги завжди становлять лише 10% населення земної кулі. Серед шульгів більше чоловіків, ніж жінок. Ліворукість передається спадково. Люди, крім руки, мають також такі домінуючі частини тіла, як око, нога і вухо.

Швидкість зв'язку між лівою і правою півкулями кори головного мозку у лівшів набагато вища, що означає їх переваги при роботі з великим числом імпульсів.

Зараз з'являється все більше товарів для шульг. А от протягом історії світ не був пристосований для шульг. Багато речей – починаючи від ножиць, фотоапаратів, комп'ютерів і закінчуючи швейними машинками, автоматами і турнікетами в метро, – «заточені» під праворуких людей. Щоб зрозуміти, наскільки непросто доводиться шульгам, спробуйте завести механічний годинник або ж застебнути штани лівою рукою.

Шульги за необхідності розвивають обидві руки. Саме тому багато з них мають перевагу і домагаються серйозних успіхів у деяких видах спорту. Ліворуких тенісистів, фехтувальників, боксерів, борців бояться – з ними незручно змагатися.

Раніше ліворукість не заохочувалась. У школі і вдома дитину-шульгу змушували все робити правою рукою, намагаючись зламати і перевчити. Так, людину можна навчити виконувати дії правою рукою замість лівої. А от змінити розподіл функцій між півкулями мозку неможливо. Мозок перенавчених шульг увесь час перебуває у стані підвищеної напруги. Саме цим можна пояснити те, що у дітей-шульг, яких вперто перевчали, дуже часто розвивається невроз. Можливі порушення сну, апетиту, головні болі, зниження імунітету.

Шульги існують не тільки у світі людей: ліву лапку замість правої охоче використовують деякі гризуни і кішки. Цікаво, що усі білі ведмеді шульги.

Серед шульг багато видатних особистостей: Ньютон, Ейнштейн, Паганіні, Моцарт, Бетховен, Леонардо да Вінчі, Мікеланджело, Рафаель, Чаплін, Степан Бандера. А також наші сучасники: Білл Гейтс, Пол Маккартні, Обама, Білл Клінтон, Олег Блохін, Святослав Вакарчук та багато інших.

Шлях гітариста

Віктор Волчіхін – мабуть, єдиний у Володимирівці, хто на запитання про улюблені пісні скаже, що це – «See see rider» у виконанні «Animals» та «Smoke on the water» гурту «Deep Purple». Віктор закохався у рок-музику підлітком у шістдесяті роки минулого століття, коли вона більшості громадян СРСР була недоступною і, чесно скажемо, незрозумілою. Але Волчіхін не просто меломан, він – музикант. У Володимирівці знають його по роботі в місцевій художній самодіяльності (очолював тут ВІА), в школі (працював вчителем музичного виховання). Та не всім відомо, що ще раніше Віктор Волчіхін зі своїм ВІА виступав на одній сцені із «зірками» Чехословаччини – Карелом Готтом, Вацлавом Нецкаржем, що в тій же ЧССР випустили платівку із піснями цього ВІА, що цей гурт якось переміг у всесоюзному конкурсі естрадних виконавців. Про все це, і не лише, Віктор розповів журналісту «Нашої громади».

На запитання про те, як починав свій мистецький шлях, Віктор Григорович повідомив, що змалку виявляв зацікавленість до музики і тому мати купила йому, одинадцятирічному, шестиструнну гітару.

– Гітара була з дешевих, простенька, – згадує Волчіхін. – Та мені її було достатньо, щоб вивчитися основам гри. Вчився самостійно. У тринадцять років уже пристойно грав на гітарі. Мене помітили музиканти з ВІА при Палаці металургів у Балхаші (місто в Казахстані, я звідти родом) і запросили до себе, щоб заміняв гітариста. Електрогітару дали чеську, так собі інструмент. Це вже потім, коли мені було сімнадцять, купив східнонімецьку «Музіму», набагато кращу. Коштувала вона триста карбованців, у вільному продажу їх не було. Гроші заробив, граючи в ансамблі. Що ми тоді виконували? І «Прощай, со всех вокзалов поезда...», і «Нет тебя прекрасней», і «Алешкину любовь». Словом, усі популярні тоді твори радянської естради. Грали й рок. Наприклад, пісні «See see rider», «Smoke on the water». Тоді така музика була практично забороненою, то ми, щоб уникнути претензій з боку влади, перекладали англійські тексти на російську. Тоді я й почав посилено вивчати англійську. Зарубіжні хіти ми записували магнітофонами, ще бобінними, з ефіру «Голосу Америки», яка тоді вважалася ворожою радіостанцією. Записи шипіли і шкварчали радіопомічами, але це не заважало нам насолоджуватися прекрасними творами.

Як розповів Віктор далі, мистецьку освіту він здобув у Карагандинському музичному училищі (спеціальність – гітарист оркестрів та гітарист-соліст), потім була служба в армії.

– Служив у Чехословаччині, – сказав він. – Військової муштри не зазнав, оскільки служба була особлива – мене взяли гітаристом у солдатський вокально-інструментальний ансамбль. Мені це подобалося, тому залишився на надстрокову службу. Мешкав у гуртожитку, а коли оженився, отримали квартиру. Моя Люба – з Володимирівки, а в ЧССР вона кіно крутила у будинку офіцерів. Наш ВІА називався «Ровесники», я його й очолював. Наш репертуар складався в основному з пісень про радянсько-чехословацьку дружбу. Грали ми й улюблений рок, але лише для себе. Слухацька аудиторія не обмежувалася гарнізоном. Ми їздили по ЧССР, виступали на концертах, в яких брали участь і знамениті співаки Вацлав Нецкарж, Карел Готт. Нас «крутили» по чехословацькому телебаченню та радіо. Навіть вінілову платівку випустили. Одна з пісень на ній – в моєму аранжуванні. 1975 року ми перемогли у всесоюзному конкурсі естрадних виконавців, диплом нам привезли з Москви. Перед концертами ми знайомили замполіта частини зі своїм репертуаром. Він з'ясовував, чи не збираємось виконувати якусь антирадянщину. А тоді до антирадянщини відносили і рок-музику. Але яких-небудь проблем із замполітом у нас не виникало, бо знали, що можна грати на публіці, а що – ні.

З 1974 року по 1981-й Волчіхін віддавався улюбленій справі, перебуваючи у складі контингенту радянських військ у соціалістичній Чехословаччині. Потім його з дружиною перевели у військову частину у Казахстан. Там теж керував ВІА. Музичний талант Віктора Григоровича був затребуваний і в кіровоградській ракетній частині, де він служив потім, у 1982 – 1983 роках. Там Волчіхін грав у духовому оркестрі (він володіє ще й майже всіма духовими, а також вміє на фортепіано, на баяні, на акордеоні). Перебравшись на Кіровоградщину, працював завідуючим клубом у Володимирівці, створив тут ВІА, тут же навчав школярів музиці. Коли проживав у Глинському Світловодського району і трудився там енергетиком, теж у вільний час займався у клубі з музично обдарованою дітворою.

– Я, коли працював у Володимирівській школі вчителем музичного виховання, зосереджував свої зусилля на тому, щоб навчити дітей співати, – розповів музикант. – Навіть програму власну розробив, і районне начальство схвалило її.

А чи складно було сформувати в селі ВІА? На це запитання Волчіхін відповідає так:

– Зовсім не складно. Музиканти у наших селах є. У володимирівському ВІА, наприклад, був основний склад і запасний. На кожен інструмент припадало по два – три музиканти. Наш ансамбль гримів у районі!

Останніми роками Віктор Волчіхін грає у каніжському ВІА (там, у Канежі Новомиргородського району, він перед пенсією упродовж кількох років завідував клубом).

А недавно Віктор захопився Томмі Еммануелем – австралійським гітаристом-віртуозом.

– Томмі Еммануель – це людина-оркестр, – пояснив Волчіхін. – Він одночасно грає за чотирьох. Він – і ритм-, і соло-, і бас-гітарист, і барабанщик. Я теж вчуся так. Ось послухайте!

Віктор узяв гітару і, надівши на великого пальця правиці спеціальний медіатор, почав грати «за чотирьох». З перших акордів автор цих рядків переконався: інструмент – в руках професіонала.

Віктор КРУПСЬКИЙ

Щоденний прогноз за місячним календарем

17 серпня – не можна в цей день багато говорити, навантажувати себе зайвими турботами. Найбільш уразливі органи дихальної системи. Корисні трав'яні чаї. Сприятливо встановлювати нові особисті зв'язки.

18 серпня – доба ідеально підходить для приготування домашніх ліків. Уразлива нервова система, тому дотримуйтеся спокою, не перевантажуйтеся фізично. Споживайте переважно вегетаріанську їжу, утримайтеся від куріння та вживання алкоголю. У бізнесі – другий шанс.

19 серпня – будьте уважні, не піддавайтеся спокусам. Можуть загостритися хронічні хвороби. Небезпечне переїдння. Серйозні справи цього дня краще відмінити.

20 серпня – цього дня потрібно поліпшувати взаємини в родині, вирішувати сімейні проблеми і прагнути до взаєморозуміння. Вдалий час для зачаття дитини. Корисні трав'яний чай і натуральні соки, а також овочеві супи і рагу. Сприятливий час для сімейного бізнесу.

21 серпня – якщо не впевнені в своїх силах, не розпочинайте нову справу. Період активних фізичних навантажень. Вдалий період для фінансових операцій, активних дій у сфері бізнесу.

22 серпня – не можна розслаблятися, плакати і сердитися. Не навантажуйте серце фізичними вправами. Бережіться стресів і нервових зривів. Утримайтеся від грубої їжі. Попрацюйте над своєю духовністю.

23 серпня – добре весь день побути на свіжому повітрі на лоні природи. Період сприятливий для лікування, профілактики і протезування зубів. Їсти можна все, голодувати не слід. Найкращий час для того, щоб вносити корективи в свою роботу і бізнес.

Ваше здоров'я

Від болю в суглобах

Щоб запобігти болю в суглобах, варто спробувати деякі засоби з протизапальними властивостями, які можуть полегшити біль.

► **Чай з насіння льону.** Лляне насіння багате на кислоти омега-3, які є корисними та ефективними. Налийте 2 скл. води в каструлю і поставте на середній вогонь. Додайте 1 ст. л. льону. Дайте закипіти, вимкніть і нехай настоїться 7 хв. Вилийте в склянку та пийте двічі на день.

► **Чай з кропиви** теж може бути помічним, оскільки кропива має діуретичні властивості, які допомагають усунути рідину з запалених суглобів. У 500 мл киплячої води вкинути 1 ст. л. листя кропиви і знову закип'ятити. Вимкнути і дати настоятися 7 хв. Процідіть, додайте 1 ч. л. меду. Випивайте склянку двічі на день.

► **Імбирний чай** щодня також може бути дуже ефективним, щоб запобігти болю в суглобах, оскільки містить природну протизапальну речовину з сильною знеболювальною дією. Він також поліпшує кровообіг.

Нагрійте 500 мл води, додайте 9 г тертого кореню імбиру. Після закипання (на маленькому вогні) вимкніть і настоюйте 7 хв. Пийте двічі на день.

► **Куркума** містить активний інгредієнт, що має протизапальні та антиоксидантні властивості. 1 ч. л. куркуми, 500 мл води. Додайте куркуму до води та нагрійте. Коли закипить, вимкніть і дайте настоятися 7 хв. Пити бажано вранці та на ніч.

►**Часниковий чай** корисний для тих, хто страждає на артрит і біль у суглобах, завдяки вмісту двох важливих речовин. Сірка допомагає полегшити біль у суглобах та зменшити запалення, а селен має антиревматичні властивості. З подрібнені зубчики часнику залити 500 мл води. Коли закипить, вимкніть вогонь і дайте настоятися 7 хв. Вилийте в чашку. Додайте мед і випийте. Пити цей чай двічі на день.

Готуємо вдома

На Яблучний Спас

Рулет з яблуками, родзинками і корицею

Тісто: 380 г борошна, 2 ст. л. цукру, 1 ч. л. сухих дріжджів, щіпка солі, 175 мл молока, 1 яйце, 60 г м'якого масла. Начинка: 100 г родзинок, 1-2 ст. л. цукру, 1 ч. л. кориці, 3-4 зелених яблук кислих сортів. Глазур: 50 г кисломолочного сиру, 3-4 ст. л. цукрової пудри, жовток і молоко для змащування.

Дріжджі розвести у невеликій кількості теплого молока і дати підійти 10-15 хв. Змішати решту молока, масло, цукор, сіль і злегка підігріти. Додати розчинені дріжджі, яйце і просіяне борошно. Добре вимісити. Сформувати з тіста кулю, змасти олією, накрити вологим рушником і прибрати на годину в тепле місце. Очищені від шкірки і насіння яблука нарізати дрібними кубиками. Додати родзинки, корицю, цукор. Тісто ще раз вимісити і розкачати прямокутником (25 х 45 см). Викласти начинку, залишивши вільними краї (2 см). Загорнути рулетом, защепити краї, перекластии на деко, застелене пергаментом. Зробити кілька неглибоких надрізів на краях. Накрити рушником на 30 хв., щоб піднялося. Змішати жовток з молоком, змастити рулет. Випікати при 180°С 20-25 хв. Остиглий рулет змастити сиром, розтертим з цукровою пудрою, і подавати.

«Яблучні струни»

Начинка: 1 кг яблук, 100 г цукру, 60 г сметани, 80 г масла, приправа для випічки. Тісто: 1 яйце, 20 г сметани, 70 г масла, 20 г молока, 60 г цукру, 2/3 ч. л. соди, 20 г меду, 360 г борошна.

Розтерти яйця, цукор та сметану. Нагріти масло з молоком та содою до кипіння. Зняти з вогню. Додати мед і швидко розмішати. Вмішати в яєчну масу. Додати просіяне борошно, вимішати. Тісто має бути м'яким та ніжним. Розділити його на 5 частин. Розкачати кожен шматок коржем діаметром 20 см. Випекти кожен корж на гарячій сковорідці з обох сторін до золотавого кольору (4-5 хв.). Для крему яблука почистити і натерти на крупній тертці. Додати цукор і потушкувати 15 хв. Додати сметану і масло, потушкувати ще 10 хв. на маленькому вогні. В кінці додати пряноші (суміш: коріандр, кориця, ванільний цукор, гвоздика, мускатний горіх). Яблучна маса має бути не надто густа, з сиропом. Гарячою яблучною масою з сиропом щедро змастити коржі. Остиглий пиріг поставити в холодильник на 24 год. для просочування. При подачі нарізати.

«Наша ГРОМАДА» – загальнополітичне видання.
Засновник – ПАТ «Кіровоградське рудоуправління».
Свідоцтво про реєстрацію КГ № 890/466.

Редактор Крупський В. І.
Адреса редакції: Кіровоградська область, Кіровоградський район, с. Катеринівка, просп. Гагаріна, 8. Тел. (0522) 31 46 45.

Надруковано у ПВП «Поліграф-Сервіс», м. Кропивницький, вул. Садова, 88-а. Тижневий наклад – 1500 примірників. Зам. № 3459